

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/111/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010985
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010985.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.06.2022, č. k. 2PP/103/2022-32, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 27.06.2022, č. k. 2PP/103/2022-32 rozhodol o žiadosti odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt C. D. E. - A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 10.05.2022 na podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložených trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/25/2021 z 24.05.2021 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona vo výmere 5 (päť) mesiacov zamietla.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadria-dený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie, ale nespĺnil obe materiálne podmienky.

S poukazom na hodnotenie odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody do-spel prvostupňový súd k záveru, že počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave je správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, za vzorné plnenie si pracovných povinností bol 25.04.2022 disciplinárne odmenený (ide o jedinú disciplinárnu odmenu odsúdeného od dodania do výkonu trestu odňatia slobody 27.10.2020), rešpektuje pokyny a príkazy príslušníkov, dodržiava ústavný poriadok a časový rozvrh dňa, je pracovne zaradený, plní si vyživovaciu povinnosť a formou korešpondencie udržiava kontakt s matkou a priateľkou, avšak v jeho prípade nejde o prvý výkon trestu odňatia slobody, a preto sa dokáže správať na požadovanej úrovni. K spáchanej trestnej činnosti odsúdený nezaujal kritický postoj.

Ďalej poukázal na to, že u odsúdeného nebola splnená ani druhá materiálna podmienka, keď žiadna objektívne zistiteľná skutočnosť nedávala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmieňačného prepustenia viedol riadny život. Okresný súd vychádzal z menej priaznivej resocializačnej prognózy odsúdeného na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti a jeho relatívne bohatej trestnej minulosti, ktorému bola už dvakrát daná možnosť podmieňačného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Možno konštatovať, že odsúdený naďalej pokračoval v páchaní úmyselnej trestnej činnosti i závažnej priestupkovej činnosti (napr. jazda na červenú).

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmieňačné prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona (preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu), prvostupňový súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. Z hodnotenia odsúdeného nemožno urobiť jednoznačný záver o splnení prvej materiálnej podmienky. Aj napriek pozitívnemu záveru hodnotenia, sťažnostný súd nemôže s určitosťou potvrdiť, že došlo zo strany odsúdeného ku skutočnému polepšeniu alebo iba k prispôsobeniu sa podmienkam výkonu trestu. Aj sťažnostný súd je toho názoru, že odsúdený nepreukázal zvýšenú snahu po náprave, bola mu udelená len jedna disciplinárna odmena, a preto jeho správanie vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa sťažnostný súd taktiež plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podmieňačné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmieňačné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmieňačnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmieňačnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Okrem resocializačnej prognózy (ktorá je menej priaznivá), na ktorú správne poukázal súd prvého stupňa je nevyhnutné poukázať aj na odpis registra trestov, podľa ktorého bol odsúdený doposiaľ 10 krát súdne trestaný, pričom sa jednalo o rozmanitú trestnú činnosť. Tieto skutočnosti spolu so záverom, že u odsúdeného nedošlo vo výkone trestu k polepšeniu zvyšujú obavu z recidívneho správania odsúdeného,

a preto v jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. U odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené nemožno s určitosťou tvrdiť, že uložený trest splnil svoj účel.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.